

faktisk vil ændre i de forfatningsmæssige forhold mellem landene.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg synes, det på nogle punkter har været en ubehagelig debat, men i øvrigt selvfølgelig en god bekræftelse på, at et betydeligt flertal står bag denne aftale, som jeg også anser for et væsentligt skridt i retning af at skabe bedre forståelse mellem Færøerne og Danmark om de fælles problemer, der skal løses, og om det fælles ansvar og måske ikke mindst det færøske ansvar.

Men jeg vil godt sige, at når man begynder at bruge en aftale som denne til at moralisere, oven i købet i den form, hvor man beklikker andres moral, synes jeg, man er kommet for langt ud. Det kræver i hvert fald en dokumentation, sådan som jeg sagde tidligere.

Fra radikal side er vi tilfreds med aftalen. Vi synes, det skaber en ny situation, en ny udvikling i forhold til Færøerne, en bedre situation, i den forstand at Færøerne fremover vil være sig deres eget ansvar mere bevidst og få de muligheder for at løfte det, som jeg også hører man efterlyser fra færøsk side. Det er en god ting.

Derfor vil vi fra radikal side afvise beslutningsforslaget. Der er al mulig adgang til at få belyst de problemer, som nogle måtte mene der er, under den gennemgang, der nu kommer i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, men i øvrigt også i Finansudvalget, og jeg ser frem til, at vi kan gennemføre aftalen, sådan som det var forudsat.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det har jo været rørende. Det har været rørende at høre på. Finansministeren siger, at det er en fair aftale.

Det er finansministeren jo mere eller mindre kontraktforpligtet til at sige, og så kan man spørge finansministeren stille og roligt: Fair for hvem? Er den fair mod de danske skatteydere? Vi har nu hørt de to færøske repræsentanter fortælle om, hvor genial den er, og hvor godt man er tilfreds på Færøerne.

Finansministeren sagde også, at der var gjort op med fortiden. Det er jeg sådan set enig med finansministeren i. Man kan så spørge finansministeren stille og roligt – og jeg vil egentlig gerne bruge det rolige stemmeleje; det er det mest alvorlige for mig: Hvorfor gjorde man ikke op med fortiden den 28. januar? Kravene fra

Færøerne var jo de samme, banksagen var jo kendt, og man havde debatten her i Folketinget.

Finansministeren sagde også, at det var vedtagelsen fra januar, der var grundlaget for aftalen. Jeg står med det forslag til vedtagelse, nr. V 42, der blev vedtaget under forespørgsel nr. F 36, og deri siger man jo blot, at man skal undersøge muligheden for at gøre krav gældende over for Den Danske Bank, og så skal man arbejde for en bedre kommunikation mellem danske og færøske myndigheder og genforhandle den samlede gældsafvikling, så det sker i et rimeligt forhold osv. Det er jo egentlig ikke det, der ligger i den aftale, som finansministeren har præsenteret Folketinget for.

Men hvis jeg ganske kort skal sige, hvorfor Fremskridtspartiet ønsker det aktstykke her ned i Folketingssalen, så tror jeg ikke, det kommer bag på regeringen, at det gør vi rent principielt, fordi vi finder, at debatten bag lukkede døre i Finansudvalget om så store beløb, som den danske befolkning trods alt skal skaffe, ikke er acceptabel. Det skal ske i åbenhed. Det skal ske sådan, at alle kan se, hvilken holdning man har.

Men der er en anden grund til, at Fremskridtspartiet ønsker denne aftale herved, og det er, at vi gerne vil have denne her aftale splittet op. Vi synes, det er uacceptabelt at smide en pose blandede bolsjer ind på Folketingets bord og så fortælle i en masse bemærkninger, hvad de indeholder, når ingen er i stand til at skille bolsjerne ad.

Så den arbejdsopgave står foran finansministeren, når vi kommer til udvalgsarbejdet, om så det bliver i aften eller i nat eller i morgen. Vi har jo ikke så mange dage for os, men så må vi tage natten til hjælp. Den er jo endnu vor egen, er der nogle der siger.

Og begrundelsen for, at vi vil have aftalen splittet op, er ikke kun gennemsigtigheden, men det er også, fordi Fremskridtspartiet mener, at færingerne blev snydt i banksagen. Det har vi sagt hele tiden. Vi mener også, de skal have kompensation. Vi mener, at Den Danske Bank skulle have betalt kompensationen, men at det er den danske regering, som skal lægge pengene ud i første omgang, har vi ingen problemer med – ingen.

Nu har hr. Frank Aaen brugt alle de stærke ord, så dem vil jeg ikke gentage, bare sige, at jeg deler mange af dem. Så kan jeg ikke blive beskyldt for stærk sprogbrug i dag i hvert fald.

Når det drejer sig om den del, som er en omlægning af gælden, vil vi også gerne have